भूतक्ष्पतोपदेगः। "अध्यारोपापनादाभ्यां वस्तुतक्त्विनि-स्रवः, कृति वेदा ०प्र०। भावे प्रज्ञ् । विश्वासे, प्रणये च । कर्र्णे प्रज्ञ् । बाघनसाधने वस्तुमात्ने । कर्म्मीण प्रज्ञ् । कुर्त्सितवाद्ये 'मधुकरैरपवादकरैरिव' माघः 'अपवादः स्टग्नञ्चनाय घर्ण्टादि कुर्त्सितवाद्यमिति' मिक्कि । भावे प्रज्ञ्ञ्चनाय घर्ण्टादि कुर्त्सितवाद्यमिति' मिक्कि । भावे प्रज्ञ्ञ्चनाय घर्ण्टादि कुर्त्सितवाद्यमिति' किरा०। 'अपवादेन खादेग्रेनेति' मिक्कि । निरासने च ।

श्रपवादक लि॰ अपसार्थ खिवनयात्, वदित यास्तान्तरम् व्यवस्थापयित वद-खुन्। खिवनयं परिहृत्य सामान्य-गास्तस्थेतरत् व्यवस्थापके विशेषशास्त्रे। अप+वद-खुन्। खकीर्त्तिकरें निन्दके निरासके चिति। जिपवादकर्त्तरि स्तियां श्रपवादिन् ति॰ अप+वद-खिनि। अपवादकर्त्तरि स्तियां श्रपवारण ति॰ अपवारयित आच्छादयित अप+ए-णिच् नन्दा॰ त्यु। व्यवधायके। भावे त्युट्। व्यवधाने नै॰ खाधारे त्युट्। खन्दीं सित त व्यवधाने अन्तर्धानं भवत्येवित तस्य तथात्वम्।

भ्राप्तारित ति॰ अप + ए - चिच् - कर्माचि तः । आक्रादिते व्यवधापिते च । भावे कः । अपवारचे, अप्रकाशे न॰ । "तङ्गवेदपवारितम् । र इस्यन्तु यदन्यस्य पराष्ट्रस्त प्रकास्यते" इति सा॰ द॰ जते पराष्ट्रस्तान्यस्य र इस्यक्षयने न॰ पराष्ट्रस्तान्यस्य र इस्यक्षयनमपवारितमिति तद्धेः ।

श्रप्रवारितका न अपवारितं अपवारणम् अप्रकाशमेव खार्थे कन्। अप्रकाशे ''अपवारितकोन प्राव्योतीति'' नाटकम्। अप्रकाश्याच्छो दयतीत्वर्थः।

श्रपवार्कक ए॰ अप्रम्ह-व॰। उक्कज्। प्रस्तरे। श्रपवार्ये अव्य॰ अप्रम्ह-पिच्-ल्यप्। आक्कादीलर्थे 'सिपताककरेषान्यमपवार्व्यानरा कवेति' सा॰द०।

श्रापनास ए॰ ऋषस्त्रस्य वासः स्थितिः। ऋषसर्थे "अप-वासे नज्ञासामपनास उपसास्त्रते" ऋष॰ ३,७,७।

श्रपवाह ए० अपमार्थ वाहः स्थानान्तरनयनम् । इतर-स्थानादपमार्थ स्थानान्तरप्रापणे । 'भूतपूर्व्यमभूतपूर्व्यं वा जनपदं परदेशापवाहेन स्वदेशाभिष्यन्दवमनेन वा निवे-भयेदिति" कौटिल्यः "भोनाः वट् गिति नवरमभरयितयु-तमपवाहार्व्यमिति" ए०र० उक्ते वर्षा दक्तभेदे ।

श्रापवास्त न॰ अप+वस्-िख्-िख्ट्। परदेशस्थजनानां स्वदेशप्रापयो "सराष्ट्रं वर्ड्वयेद्राजा परदेशापवास्तादिति" स्वते ॰ । [वस्य-िख्य् । अपसार्थ्ये स्वयं । श्रापवास्त्राधि स्वयं । श्रापवास्त्राधि स्वयं । श्रापवास्त्राधि स्वयं । द्रिते सर्थे । अप+ त्रपिति ति॰ अपगतो विज्ञी यस्तात् । विज्ञसून्ये "शतं कत्त्रनामपविज्ञसाप संदिति रष्ः।

श्रपितित्र ए० न पवितः क्षत्रशौचादिः। स्रक्षतशौचादौ, "अपनितः पनित्रो ना सर्जानस्यां गतोऽपि ना यः सरेत् एग्डरीकार्ज्यं सनाह्याभ्यन्तरे श्रुचिरिति" स्टतिः।

श्रपविद्व ति व अप — व्यध — ता । त्यत्ते "अपविद्वगदीवाद्य-भग्नपाख दव दुमं" द्रांत कु । "मोऽपविद्वस्तया र इस्थ-निभेदभवादिति" द्यकु । प्रत्यास्थाते, निरस्ते च 'रच्चोविप्र कतावास्तामपविद्वग्रचावित" रघुः "मातापित्रभ्यासत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा । यं प्रतं प्रतिग्टच्चीयादपविद्वः स उच्चते" द्रति मनूत्ते द्वादणप्रतान्तर्गते प्रतभेदे ए ।

श्रपिवद्या स्ती अप विरोधे प्राव्तवं । विद्याविरोधिन्यां वेदानादिप्रविद्वायामविद्यायाम् "तत्त्वस्य संवित्तिरिवाप- विद्यामिति" किराव । अपकृष्टा विद्या । वौद्वाद्यागम- विद्यायाम् । [राजव्िव । अपगतिवृष्ठ माले लिव । श्रपिविष्ठा स्ती अपगतं विषं यसाः । विविष्ठ स्थि श्रपि स्ति अपनते अप+ व्यत— कर्त्तरि का । समाप्ते, "अपवृत्ते कर्मीस वामदेव्यगानं शान्त्यर्थमिति" गोभिन्छः । "अपवृत्ते समाप्ते" संस्तारतन्ते र्घुनन्द्नः ।

श्रपविध ए॰ अपक्षष्टः अस्थानकतत्वात् वेधः प्रा॰त० । मणी-नामस्थानक्षते वेधने "मणीनामपवेधे च दग्छ उत्तम-साइसम् इति" मतुः ।

त्रप्रया ५० अपक्षरः शास्तादिमर्यादास्त्रज्ञङ्कास्थाने कतत्वात् व्ययः प्रा॰त० । द्यूतनेस्थादानस्थाने कते व्यये । अपगतः व्ययः चयोऽस्य । अविनश्वरे ति० ।

श्रापञ्चयमान लि॰ अप-निवि+अय-गानन्। अपनाप कर्तार। "अर्थेऽपञ्चयमानन्तु कारणेन विभावितम्।दाप-येद्वनिकस्यार्थे द्रण्डनेशञ्च पत्तित इति" मतुः। अपञ्चय-मानमपन्तमिति दि॰त॰रष्ठु॰। अपञ्चयकत्ते रिलि॰।

श्रापत्रत त्रि० अपगतं व्रतं श्रीतादि कर्म यस । अपगत विच्तिकमीण 'अनुव्रताय रम्ययम्पव्रतानिति' च०१,५१, ८, अपव्रतान् "अपगतकमाण" इति भा०। "गृढ् स्र्र्थ्यं तमसाऽपव्रतेन" च०५०,८,६,१, अपगतव्रतमस्य । नष्टव्रते ग्रष्ट्चीतव्रतत्यागिनि त्रि०। प्रा०त०। अपकष्टे व्रते न० श्रपप्राद्ध त्रि० अपगता शङ्कास्य प्रा०व०। निःशङ्के शङ्कारिच्ते। श्रपप्राद् त्रि० अपग्नस्य न्यानिस्य स्वान्ते विच्ता विचित्।

तच्च सद्वात्यघटिततया दन्यमध्यमिति बच्चः। त्रुपञ्चब्द् ५० अपवैपरीत्ये प्रा०तश्री सक्तिवैकस्यपमा